

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil i mit svar henholde mig til det, jeg er blevet spurgt om, og det, jeg er blevet spurgt om, er, om den sag, som hr. Jan Køpke Christensen rejser, er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionens artikel 21.

Det er jo sådan i denne sag, at den pågældende er generalforsamlingsvalgt og medlem af bestyrelsen, har jeg forstået på det. Og i den situation, hvor det udkrystalliserer sig, at vedkommende kandiderer for Fremskridtspartiet, er der tilsyneladende en diskussion i den pågældende forening, og vedkommende vælger så at trække sig ud af den pågældende bestyrelse.

Men jeg har sagt, at fagforeninger er private foreninger. Hvordan de organiserer deres regler i forhold til generalforsamlingen og i forhold til deres bestyrelse, har statsmagten og bør statsmagten ikke have nogen indflydelse på. Den pågældende er selvfølgelig i sin fulde ret til både at være medlem af fagforeningen og at opstille til kommunevalget. Derom kan der ikke være nogen som helst tvivl. Det er ikke det, spørgsmålet har drejet sig om, og det er heller ikke det, sagen har drejet sig om. Der er tale om, at vedkommende både er medlem af HK i Kolding og også er kandidat på den pågældende liste, og det er fuldt ud i overensstemmelse med grundlovens bestemmelser.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg forstår på ministeren, at når man ser på artikel 21, stk. 2, i FN's menneskerettighedskonvention, så står der klart: »Enhver har ret til lige adgang til offentlige embeder og hverv i sit land.« Og det er altså uanset politiske holdninger, dog medmindre det drejer sig om voldelige politiske organisationer. I sidstnævnte tilfælde er vi enige i at man skal kunne udelukke folk. Men her er der tale om et demokratisk parti, som vedkommende, Hanne Møller, opstiller for, og hun gør dernæst – efter at hun har fået en opringning fra formanden – opmærksom på, at man ikke kan acceptere, at hun både sidder i bestyrelsen og samtidig er opstillet på Fremskridtspartiets liste.

Jeg kan forstå på ministeren, at principielt kan ministeren acceptere, at man f.eks. i private organisationer som fagforeningsorganisationer har sådanne paragraffer, hvis det skulle være tilfældet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Når der er tale om private foreninger – hvad enten det er arbejdsgiverforeninger eller fagforeninger eller kunstforeninger eller dyreforeninger, eller hvilke foreninger det måtte være – er det til enhver tid op til disse foreninger at vedtage deres forretningsorden og deres vedtægter. Det må også være det regelsæt, der er gældende vedrørende den pågældende forening.

Jeg har ikke forstået det sådan af spørgsmålet – heller ikke af det, der er kommet af uddybende spørgsmål – at det er sådan, at den pågældende dame – har jeg forstået at det er – er blevet tvunget ud af sin fagforening eller blevet tvunget væk fra Fremskridtspartiets liste. Der har været tale om, at den pågældende i bestyrelsessammenhæng har accepteret eller valgt – måske følt sig tvunget til det – at gå ud af bestyrelsen i HK, Kolding. Men hvis det er situationen, må jeg sige, at så har den enkelte jo et eget ansvar. Hun kunne da have fastholdt, at hun var generalforsamlingsvalgt. Så vidt jeg er orienteret om sagen, er der da ikke nogen, der kan tvinge et generalforsamlingsvalgt bestyrelsesmedlem ud af en bestyrelse, og det er heller ikke det, der har været situationen. Situationen har været, at den pågældende har valgt at træde ud af bestyrelsen.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren klart og tydeligt, om ministeren kender til det begreb, der hedder psykisk pres eller psykisk vold i den forbindelse. Det er jo således, at mennesker – vi alle sammen – kan udsættes for så stort et psykisk pres, at de ikke føler, at de er velkomne i en bestyrelse som f.eks. i dette tilfælde. Er ministeren enig i, at der er noget, der hedder psykisk vold? Og hvis spørgeren eller jeg i den forbindelse efterfølgende kan dokumentere, at vedkommende er blevet presset til at tage stilling – enten opstilling for Fremskridtspartiet eller bestyrelsesmedlem i HK – er ministeren så enig i, at dette er uacceptabelt?

Poul Nødgaard (FP):

Jeg forstod, at arbejdsministeren ikke kender den pågældende sag. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ikke det er almindeligt, når folketingsmedlemmer stiller spørgsmål til ministeren, at ministeren så gennem sine em-